

Люблю вночі на небеса дивитись

Дмитро Павличко

Люблю вночі на небеса дивитись,
Коли зірки, немов бджолиний рій,
Поблискують крильми, і повен мрій
Виходить місяць, як прадавній витязь.

Блакитом неба прагну оповитись,
Неначе димом тютюну курій,
Лишити все на цій Землі старій
І в безмірі небеснім загубитись.

Там десть моя вітчизна неземна,
Де пахнуть зорі, ніби євшан-зілля,
В сивинах сяйва мріє далина.

Та день іде блідий, як породілля,
І знову я в руках того свавілля,
Що звершує колиска і труна.